RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

nr. 190.814 van 25 februari 2009
in de zaak A. 138.864/X-11.494.

In zake : Eddie VAN ROOSBROECK,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. SOL,
kantoor houdende te 2300 TURNHOUT,
Gemeentestraat 4/6

tegen :

1. de gemeente HERSELT,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat C. LEMACHE,
kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
Tongersesteenweg 60.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eddie VAN ROOSBROECK op 8 juli 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de gemeente Herselt, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, van 6 mei 2003, waarin vastgesteld werd dat de loten uit de verkaveling waarvoor verzoeker een melding had overgemaakt aan het college, door de administratie van stedenbouw worden gekwalificeerd als behorend tot een vervallen verkaveling en als zodanig dienen te worden opgenomen in het vergunningen-register” en van “de beslissing van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Ambtenaar van 11 april 2003, waarin gesteld wordt dat de verkaveling, gekend onder nummer 046/0083 en vergund op 16 juni 1967 voor 4 loten, vervallen is en als dusdanig moet worden opgenomen in het vergunningenregister”;

Gelet op het arrest nr. 125.072 van 5 november 2003 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting, op 3 december 2003 ingediend door Eddie VAN ROOSBROECK;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij, de toelichtende memorie ten aanzien van de eerste verwerende partij en de memorie van wederantwoord ten aanzien van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2008;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BAILLIEN, die loco advocaat C. LEMACHE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies, behoudens wat de kosten betreft, van auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. <u>De feiten</u>

1.1. Op 16 juni 1967 wordt een verkavelingsvergunning verleend aan de v.z.w. Zusters van Berlaar voor het opdelen van een perceel gelegen te Herselt in 4 loten.

1.2. Bij openbare verkoop van 22 november 1967 worden deze vier loten verkocht aan VAN ROOSBROECK - BIESEMANS.

1.3. Bij notariële akte van 11 september 1992 bekomt de verzoeker de volle eigendom van het kwestieus terrein.

1.4. Bij besluit van 12 juni 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media wordt de termijn voor de opmaak van een ontwerp van vergunningenregister voor de eerste verwerende partij verlengd met een jaar.

1.5. In het kader van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) doet de verzoeker op 14 juli 2000 melding bij het college van burgemeester en schepenen van de verkavelingsvergunning dagtekenend van vóór 22 december 1970.

1.6. Op 7 oktober 2002 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herselt een beslissing nopens de verkaveling 046/083 van 16 juni 1967.

Het college van burgemeester en schepenen besluit dat de verkavelingsvergunning niet vervallen is - "minstens 1/3 van de loten geregistreerd voor 15-06-1972".

1.7. Met een brief van 3 december 2002 brengt het college van burgemeester en schepenen onder meer haar standpunt inzake de kwestieuze verkaveling ter kennis van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar met het oog op goedkeuring van dit deel van het vergunningenregister.

1.8. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar besluit op 11 april 2003 dat de hiervoor genoemde verkaveling vervallen is en in die zin dient opgenomen te worden in het vergunningenregister. Deze vaststelling wordt als volgt gemotiveerd:

> "5. Verkaveling, gekend onder het nummer 046/0083:
> Verkaveling vergund op 16/06/1967 voor 4 loten. Het college vermeldt verkeerdelijk 15/06/1967 als datum van de verkavelingsvergunning.
> Volgens punt 12 van bijlage 2: ...'§3 komen eveneens te vervallen:
> de met ingang met 1 januari 1966 afgegeven vergunningen voor verkavelingen, uit te voeren langs een bestaande, voldoende uitgeruste weg, wanneer de verkoop of de verhuring voor meer dan negen jaar, van minstens één derde van de percelen niet binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum der vergunning, aan de registratieformaliteiten is onderworpen.'

Besluit van het College van Burgemeester en Schepenen: niet vervallen (minstens 1/3 van de loten geregistreerd binnen de vijf jaar na afgifte van de verkavelingsvergunning.).

Besluit ROHM-Antwerpen: niet akkoord. Er wordt niet voldaan aan de bepalingen van punt 12 van bijlage 2. Bewijzen van de verkoop en registratie werden bijgevoegd. Hieruit blijkt dat de verkaveling op 22 /11/1967 in zijn totaliteit werd verkocht.
De overdracht in zijn geheel van een verkaveling stuit het verval van de verkaveling niet. Dit standpunt wordt bevestigd door de ratio legis van de Wet van 22 .12.1970 en de rechtsleer.
(...)
De verkaveling is vervallen".

1.9. Op 6 mei 2003 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herselt dat de administratie van stedenbouw de loten gekwalificeerd heeft als behorend tot een vervallen verkaveling.

Dit besluit werd op 12 mei 2003 aan de verzoeker verzonden.

2. <u>De ontvankelijkheid</u>

2.1. De tweede verwerende partij werpt met betrekking tot het voorwerp van het beroep de volgende exceptie op:

"De vraag kan gesteld worden of de bestreden beslissing (tot niet-opname) een constitutief, dan wel een (...) voor annulatie vatbare uitvoerbare administratieve handeling uitmaakt, dan wel een louter voorbereidende of bevestigende draagwijdte heeft.

Naar het oordeel van tweede verweerster houden de bestreden handelingen voor verzoeker geen rechtstreeks rechtsgevolg in; slechts inzoverre aan verzoeker een stedenbouwkundige vergunning zou geweigerd worden met als reden dat de kavels niet zijn opgenomen als behorende tot een niet-vervallen verkaveling kan de bestreden handeling worden aangevochten als een handeling die de eindbeslissing voorbereidt".

2.2. Luidens artikel 96, §1 DRO is het vergunningenregister een "geïnformatiseerd gegevensbestand over de perceelsgebonden informatie met betrekking tot de ruimtelijke ordening en de stedenbouw op het grondgebied van een gemeente" dat "voor het hele grondgebied van de gemeente minstens de (in deze bepaling opgesomde) informatie per kadastraal perceel (bevat)". Onder Hoofdstuk I "Informatieverplichtingen" van Titel IV van hetzelfde decreet is in artikel 134, § 3 bepaald dat het vergunningenregister toegankelijk is voor het publiek en dat uittreksels eruit verkregen kunnen worden. Uit deze bepalingen blijkt dat het vergunningenregister een louter informatief karakter heeft, en de inhoud ervan "geen invloed (heeft) op de stedenbouwkundige status" van het betrokken onroerend

goed (Memorie van Toelichting, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 1, 79, en Verslag, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 17), en dat het in artikel 135, § 1 bedoelde stedenbouwkundig uittreksel "alleen maar vrijblijvende informatie bevat" (Verslag, Parl. St. Vl. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 100). De vermeldingen in het vergunningenregister hebben aldus geen constitutief, maar een louter declaratoir karakter. Luidens artikel 192 DRO, zoals vervangen bij het decreet van 26 april 2000, en van toepassing op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit, is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief vervallen, enkel indien de eigenaar van een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970, zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na 1 mei 2000. Luidens artikel 98 DRO is het college van burgemeester en schepenen overigens "verantwoordelijk voor de overeenstemming van het vergunningen-register met de stukken die erin moeten worden opgenomen". Uit hetgeen voorafgaat volgt dat een al dan niet vermelding in het vergunningenregister -ook al zou deze niet terecht zijn- de rechtstoestand van de betrokken eigendom niet vermag te wijzigen. De bestreden beslissingen zijn niet voor vernietiging vatbare akten. De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. <u>De kosten</u>

De eerste verwerende partij heeft in haar brief van 6 mei 2003 vermeld dat de verzoeker "bij de Raad van State beroep kan aantekenen". In de gegeven omstandigheden past het dat de kosten ten laste van de eerste verwerende partij worden gelegd.

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig februari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. SCHEVENEELS. **R. STEVENS.**